

До

шановної Редакції

Лит. Наук. Вістника

у Львові

з проханням о надрукованні:

В книжці III за р. 1902, у статті
 "Вещо про рукописну літературу"
 не цілком вірно передані рідки.
 ні імена кількох рукописних пис-
 меників. Замість Велуца повинно
 бути Влагуца, зам. Делавранкої -
Делавранка, зам. Цамфіреску - зам.
Фіреску, зам. Корраджіеле - Корра-
джіеле, зам. Гаралемб - Гараламб,
 зам. Лека - ~~Лека~~ ^{Лека} зам. Уосіф -
Уосіф, зам. Добротану - Терса - Добро-

1902 751
290

Желю-Тери. Особливо ~~като~~ ки-
дають се в оци (не вперве в цїї
статїї), що вське "л" у нас ки-
дають се менко, як "ль". Се певно,
а в данїм випадку вже зовсім не
оправдано, бо нумунська нова на-
літь не розпоряджає звуком "ль" на-
шої мови. Се чуже менше кожного
запропущеного "л" треба заведити
~~в алфавіт~~ ^{алфавіт} польському ~~алфавіту~~
ли, ^{якого} правила ^{прикладати}
^{всіх} до ~~всіх~~ ^{всіх} запропущених право-
писей. Але, чи се така дїяльність?
Чи Liszt ^(ліст) ^{писати} в записанї званнї
се лістном ~~лістном~~ ~~лістном~~

~~що це за література~~

через те тільки, що поугрецьке
 sz (= наше с) читається чи по-поль-
 ски на ш? .. Таке саме дієтє чи
 в полській
~~в нас~~ (~~в нас~~ в записи \neq з ріжни-
 ми руними іменами, котрі чита-
 ють чи не по правилам виставлені
 правопису, а все тільки по лусі одної
 польської. Так ^{писується} прил. Гальйоні замість
 Галгоуці (Galgoocy), ^{хоть} ~~sz~~ (sz = по мадзьрськи
 читається як ш і т. д. Взагаломі вар-
 та ~~а~~ чи звернути увагу ^{пущу} по з рапи-
 ку ~~з~~ і не ^{за} ~~в~~ абленті публі-
 ку ~~з~~ ~~з~~ затверднувати
 певні позви, тилі сірече, що ~~з~~

те не вилгає великого труду
познакомити ся ~~з історією української~~
зо значення ~~української~~ букв ~~в~~ у
поширених європейських працях.
У великій розі ^{варті-ї пам'ятати,} ~~української~~
що не всі Європа пише польським абе-
цадлом, і що в європейських літе-
ратурних букв "l" пишеться ~~в~~
~~українській~~ звичайно так,
як українське л. Так само у румунській.

М. Галін.